

בס"ד | גיליון 251 | ז' בטבת תשע"ז המחיר 10.00 ₪

אם בישראל

ינקראין חנוקייאס'

הראוני בני ביתי שבאחת מתגובות הקוראות צוין כי לא השתמשו

במילה 'חנוכיה' עקב ייחוסה לאב".

אם כי אין זה כ"כ עקרוני, אך לשם העמדת דברים על דיוקם,

ראוי לציין שהמילה 'חנוכיה' אינה מופיעה כלל במילון של ב"י

ובוודאי שלא הומצאה על ידו (בערך 'נר' הוא מזכיר 'נר חנוכה' ומשום

מה "שכח" את החנוכיה). אם כבר, יש שייחסו את המילה לאשתו

שפרסמה את ה"חנוכיה" בעיתון 'הצבי' בשנת 1987 (לשונו לעם, כד).

רבי יצחק רצאבי (נפלאות מתורתך, פרשת תרומה) התרעם על

השימוש במילה ה"ציונית" הזו, אך לשם הדיוק כתב כי התברר לו

שמקור המילה הוא בלשונם של קהילות ספרד כגון יוון ותורכיה

המדברים לאדינו, שם כינו את מנורת החנוכה בשם 'חנוקיאה', שכן

כך כבר כותב רבי אברהם ב"ר שמואל מיוחס מחכמי ירושלים שנפטר

בשנת תקכ"ח (90 שנה לפני לידת אב"י) בתשובה הלכתית (שו"ת שדה

הארץ, ח"ג סי' לח, שלוניקי תקמ"ד): "ראובן היה לו פמוט של נחושת

שקורין אותו חנוקיא והאומן עשה הנר...", ובמקום נוסף (שם, סי'

מא): "ואל תתמה במה שנוהגים העולם להדליק בפמוטות של זכוכית

ונקראין חנוקייאס..."

עם זאת, מוסיף הרב רצאבי, מחדשי העברית שינו את האיות

ל'חנוכיה' ואף שינו את הקריאה שהייתה מלעיל לקריאה מלרע. לכן

הוא מסתייג מהשימוש במילה זו ומציע לחזור למונח המקורי - 'מנורה

של חנוכה'.

בשולי הדברים הוא מציין בשם גדול חסידי, כי בכוונה נמנעו

מלקרוא כפי שרווח בעבר 'מנורת חנוכה' משום שלא רוצים להשתמש

לכינויה בשמה של מנורת המשכן והמקדש. אך הוא מסתייג וכותב

כי באמרה חסידית זו יש אולי בכדי לסנגר, אך לא לעידוד השימוש

במילה לכתחילה.

וכל אחד יעשה כמנהגו...

הרב משה שוחט

אפתח בדברי ברכה. המגזין היחידי שאני קונה הוא "קטיפה", אינני קונה שום מגזין אחר. לעתות פנאי, להפוגה ולהנאה מרובה אני רוכש "קטיפה" לא רק עבור בני ביתי אלא גם עבורי, ובמקום של כבוד נשמרים הגיליונות בביתנו. תודה, תודה רבה! בשמי ובעיקר בשם שתי בנותי.

ויהי רצון שחפץ ד' יצליח בידכם להגדיל תורה ולהאדירה, ותזכו כל העורכות, הכותבות והעוסקות במלאכה לאורך ימים ושנים טובות בבריאות, נחת ושמחה מתוך אושר, שלוה וברכה.

אמנם עיקרו של המגזין לא מיועד עבורי אלא עבור ציבור הנשים, ולמרות כן, מרשה אני לעצמי לבקש בקשה עבורן.

הייתה כתבה שהצביעה על בעיה מסוימת בציבור. יש הערכה לראש ישיבה, רב, מו"ץ, מגיד שיעור וכל נושא תפקיד תורני, אך קצת חסרה הערכה לאברך ששוקד על תלמודו ללא "שטעלע", סתם "כוללניק", המקבילה לזה קיימת גם בציבור הנשים.

באחד הגיליונות הייתה כתבה מתוקה עם משפטים ותודות שילדים/ות אמרו להוריהם. אמהות יקרות הציגו לימודים והנהגות שטבעו בנפשן צאצאיהן. והנה כל אמה הוצגה בתוארה ובתפקידה. יועצת/מנהלת/מעצבת/אמנות/תרפסטית וכו'. והרי עיקר תפקידה של אשה יהודיה הוא "אם בישראל", גם דבורה שהגיעה לפסגה של נבואה מציגה את עצמה "עד שקמתי דבורה שקמתי אם בישראל", וזו מהותה ו"תעודת הזהות" שלה.

וכמו שאצל גברים שגור בפינו הביטוי "עמל לפרנסתו", כלומר במהותו הוא יהודי שעוסק בתורה ומקיים מצוות, רק שצוק העיתים וקשיי הכלכלה והפרנסה דחפוהו לעבוד כעורך דין/סוכן ביטוח/בנקאי/איש היי-טק. יהיה מאוד חיובי ומרומם להציג כל אשה באופן מהותי. גב' ח' כהן, אמה לארבעה בנים וחמש בנות, וסבתא לשני נכדים מתוקים, לפרנסתה עוסקת בניהול צוות/ריפוי בעיסוק/ראיית חשבון.

בברכה

א. ש. מהמרזח

בעלה של אמה לארבעה-עשר ילדים, חמות לחתנים ולכלות, סבתא לכמה וכמה נכדים, שעוסקת לפרנסתה באומנות וביצירה, בעיצוב וביצור.

מה שאומרת הסביבה

אינני מנויה, ורק כעת קיבלתי שני גיליונות של קטיפה. אני קוראת בנשימה עצורה את מדורך, שנוגע לכל הורה עמוק-עמוק בלב. גם מי שלא מתמודד עם מצב קיצוני המתואר בו, יש הרבה צמתים ושלבים שכולם חווים, כך שהקריאה מחכימה כל אב ואם. כאשר התחלת לתאר את הדודים הטובים, שרק רוצים שיהיה שלום, טובה וברכה, ידעתי שאני יכולה לנחש כבר את ההמשך, נשמות טובות, שקובעות להורים מה טוב ונכון לעשות.

בפועל, המשכת את זה קצת שונה, וגם הדיון נסב יותר לכיוון של "מה יגיד הילד" או "מה על ההורים לעשות", אבל אני מבקשת, שתתני גם במה לנושא של התערבות המשפחה, החברים. לדעתי, המעשה שעשו הדודים הוא חמור מאוד, הם העמידו את הילדים בפני דילמת נאמנות לא פשוטה, בצורה ערמומית וכלולית, והכל בשם ה"שלום". והעיקר, שזה נעשה מאחורי הגב של ההורים, כך לא ראוי ולא מוסרי לנהוג. יתכן שיש בהעלאת סוגיית "מעורבות הסביבה", סטייה מהקו המרכזי של המדור, אבל זו תהיה עזרה גדולה להורים, שבנוסף לצרה שלהם צריכים להתמודד עם "נשמות טובות", שידועות הכי טוב מה לעשות, והן גם דוחפות ופועלות בכוח "לטובת הצדדים".

בברכת הצלחה בכל

א' קולר